

Sygn. akt IX Ka 444/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Sójka

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Komosa

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej we Włoszczowie (del.) Ilony Sowińskiej

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2014 roku

sprawy R. J. (1)

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku- Zdroju

z dnia 11 lutego 2014 roku sygn. akt II K 751/13

Zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że:

1. na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk o art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego R. J. (1) o przestępstwo z art. 178 a § 1 kk na okres próby 2 lat;
2. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk i art. 49 § 1 kk orzeka od oskarżonego R. J. (1) świadczenie pieniężne w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
3. na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego R. J. (1) zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku i na jego poczet na podstawie art. 63 § 2 kk zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 listopada 2013 roku;
4. zasądza od oskarżonego R. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty za obie instancje;
5. zasądza od oskarżonego R. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 110 (sto dziesięć) złotych tytułem wydatków w sprawie.

Sygn. akt IXKa444)14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Busku Zdroju wyrokiem z dnia 11 lutego 2014 roku uznał oskarżonego R. J. (1) za winnego tego, że w dniu 14 listopada 2013 roku w B. w woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiednio 0.36 mg/l w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. nr rej. (...), stanowiącego przestępstwo z art. 178a§1kk i za to na podstawie art. 178a§1kk i art. 33§1i3kk wymierzył mu karę 70 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych . na mocy art. 42§2kk w zw. z art. 43§1kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym

na okres 1 roku , z zaliczeniem na poczet orzeczonego środka karnego w oparciu o art. 63§2kk okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 14 listopada 2013r. Zasadził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 160 złotych tytułem kosztów sądowych .

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego , który zarzucił rozstrzygnięciu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia polegający na przyjęciu, że wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu są znaczne , w konsekwencji czego w przedmiotowym stanie faktycznym niemożliwe jest zastosowanie wobec R. J. (1) instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego, podczas gdy z materiału dowodowego przedmiotowej sprawy , ocenionego wszechstronnie według zasad wiedzy i doświadczenia życiowego wnioski dokładnie przeciwny . W konkluzji obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego.

Apelację wniósł także prokurator , który zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego i zarzucił rozstrzygnięciu rażąco niewspółmierność kary grzywny orzeczonej wobec oskarżonego za przypisany mu czyn w wymiarze 70 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz rażąco niewspółmierność orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku, co przy ocenie całokształtu okoliczności podmiotowych i przedmiotowych sprawy, zwłaszcza rodzaju popełnionego przestępstwa , znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu i winy wskazują , iż orzeczona kara grzywny powinna być w znacznie wyższym wymiarze , zaś orzeczony środek karny pozbawiony jest waloru społecznego oddziaływania i wpływu represyjno – wychowawczego na oskarżonego.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda stawka oraz wymierzenie oskarżonemu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat . Na rozprawie apelacyjnej prokurator zmodyfikował wnioski domagając się podwyższenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do 2 lat oraz o orzeczenie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 1000 zł

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego zasługiwała na uwzględnienie , natomiast apelacja oskarżyciela publicznego nie była zasadna .

Na wstępie zaznaczyć należy, iż ustalenia faktyczne odnoszące się do tego, że oskarżony R. J. (1) w dniu 14 listopada 2013 roku prowadził w B. samochód osobowy znajdując się w stanie nietrzeźwości , nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania . Prawidłowo uznano, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a§1kk .

O ile zgodzić należy się z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w tym zakresie przez Sąd Rejonowy , o tyle nie można podzielić oceny stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy czynu przypisanego R. J. (1) . Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku , że Sąd I instancji nie był konsekwentny w tym zakresie, bowiem z jednej strony uzasadniając wybór rodzaju kary wskazał, iż czyn oskarżonego nie był czynem o wyjątkowo ujemnym ładunku szkodliwości i zasługującym na szczególne potępienie , z drugiej zaś wskazał, iż stopień winy był znaczny podobnie jak stopień społecznej szkodliwości , przy ocenie którego uwzględniono stan nietrzeźwości. Analiza całokształtu okoliczności sprawy wskazuje jednak , iż popełnione przez R. J. (1) przestępstwo miało charakter incydentalny i było w istocie błędną decyzją co do możliwości prowadzenia pojazdu. Oczywistym jest , że powyższe nie usprawiedliwia naruszania norm prawnych , jednakże z drugiej strony konieczność dokonania indywidualnej oceny okoliczności konkretnej sprawy , winny znaleźć odzwierciedlenie w ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu . Zauważyć należy, że R. J. (2) nie był dotychczas karany, prowadzi ustabilizowany tryb życia, posiada stałą pracę. Trudna jest jego sytuacja osobista , bowiem sprawuje opiekę nad dwójką niepełnosprawnych dzieci , wymagających stałego leczenia i rehabilitacji , przy czym w tym zakresie nie może korzystać z pomocy swoich najbliższych , bowiem jego rodzice również są osobami niepełnosprawnymi . Okoliczności popełnionego czynu wskazują, iż miał on charakter incydentalny , oskarżony w dniu zdarzenia jechał do szpitala, gdzie znajdowało się jego dziecko wraz z żoną .

Oczywiście błędnie ocenił on sytuację tj. podjął decyzję o prowadzeniu pojazdu , pomimo , iż znajdował się w stanie nietrzeźwości , jednak powyższe , uwzględniając dotychczasowy tryb życia R. J. (1) należy ocenić raczej jako jednorazowy wybryk . Zauważyć także należy , że prezentowana postawa oskarżonego, który przyznał się do winy, złożył wyjaśnienia i wyraził szczerą skruchę świadczy o tym , iż cel wychowawczy został w pewnym stopniu już w toku postępowania osiągnięty . Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy uznał , że w sprawie niniejszej istnieją przesłanki przemawiające za tym , by przez stosowne rozstrzygnięcie dać szansę oskarżonemu na zweryfikowanie swojego zachowania , aniżeli realizować cele kary w ścisłym tego słowa znaczeniu . Dlatego też biorąc pod uwagę powyższe ,Sąd Okręgowy uznał , że istnieją przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania przeciwko R. J. (2) i na podstawie art. 66§1i2kk i art. 67§1kk warunkowo umorzył postępowanie wobec niego na okres próby 2 lat . Uwzględniając wyżej wskazane okoliczności stwierdzić należy , że zarówno stopień winy, jak też stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu nie są znaczne . Oskarżony prowadzi ustalony tryb życia , dotychczas nie wchodzili w konflikt z prawem, powyższe pozwala przypuszczać , że pomimo warunkowego umorzenia postępowania nie popełni ponownie przestępstwa . Na podstawie art. 67§3kk w zw. z art. 39pkt.7kk i art. 49§1kk orzeczono wobec R. J. (1) środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 1000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej , który poprzez konieczność jego rzeczywistej realizacji wzmocni oddziaływanie wychowawcze i prewencyjne . Oskarżony prowadził pojazd w stanie nietrzeźwości, naruszając tym samym podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym, stworzył zagrożenie dla innych jego uczestników , a także wykazał , że nie jest do końca odpowiedzialnym kierowcą . Dlatego też na podstawie art. 67§3kk w zw. z art. 43§1kk należało wyeliminować go z ruchu drogowego , przynajmniej czasowo , tj. na okres 1 roku . Na podstawie art. 63§2kk dotychczasowy okres zatrzymania prawa jazdy został mu zaliczony na poczet zakazu prowadzenia pojazdów .

Nie zasługuje natomiast na uwzględnienie apelacja prokuratora wskazująca na rażąco łagodność kary wymierzonej R. J. (2) . Powołana w apelacji oskarżyciela publicznego niekonsekwencja Sądu Rejonowego w ocenie stopnia winy i społecznej szkodliwości , została wyeliminowana w wydanym rozstrzygnięciu, natomiast pozostałe argumenty cechują się wysokim stopniem ogólności i mają raczej charakter polemiczny, niż merytoryczny.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 634kpk i art. 628kpk i art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych .

Biorąc pod uwagę wskazane wyżej argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk zmienił zaskarżony wyrok.

SSO Krzysztof Sójka